

Landet, der ikke have en Reguleringssum af 1,600 Kr., og Embeder i Købstæderne, der ikke have en Reguleringssum af 2,000 Kr., skulle have Del i det Lønningsstillæg, som Statskassen hder. Men ærede Medlemmer ville se, at Gennemsnitslønnen her i Kjøbenhavn er 155 Kr. under det Beløb, som er fastsat for Landets Vedkommende, og 455 Kr. under de 2,000 Kr., der for Købstæderne er fastsat som Maksimumsgrænse for, at Lærerne kunne faa Del i Statens Lønningsstilfud. Jeg tror derefter bestemt at turde paastaa, at den kjøbenhavnske Lærerstand er med Hensyn til sin Løn fuldt ud kvalificeret til at faa Statstilfud. Kjøbenhavns Skoledirektion har ogsaa selv indset, at Lønningsforholdene for Lærerstandens her i Byen ikke ere saa gode, som den kunde ønske det, og derfor har Skoledirektionen i sidste Aar forelagt et Forslag for Kommunalbestyrelsen, som gaar ud paa at forbedre Lærernes Lønninger. Det er nemlig saa, at Lærernes Lønninger her i Kjøbenhavn lige saa vel som i det øvrige Land ere gaaede temmelig stærkt ned i de sidste 20 Aar. Jeg skal opløse det med et eneste Eksempel. Hvis man vil regne ud, hvad en Lærer, der blev ansat i 1876 i Kjøbenhavn, har tjent i Tidrummet fra 1876—96, og sammenligne det med det Beløb, som en Lærer, der ansættes nu i 1896, vil faa, naar der er gaaet 20 Aar, vil det vise sig, at denne sidste Lærer tjener 3,800 Kr. mindre end den anden Lærer. Jeg synes, dette Tal er tilstrækkeligt slaaende til at vise, at den samme Medgang, som har fundet Sted ude i Landet, har gjort sig gældende her i Kjøbenhavn. Derfor har Kjøbenhavns Skoledirektion forsløgt at forbedre disse Forhold og har altsaa stillet det omtalte Forslag. Men enhver vil kunne forstaa, at naar Kjøbenhavns Kommune er saa haardt belastet i Forvejen, at den maa yde 1½ Million Kr. til sit Lærerpersonele, er den ikke i Stand til at yde det, den ellers kunde ønske at give sine Lærere. Derfor andrager det Forslag, som Kjøbenhavns Skoledirektion har fremsat, kun en Lønningsforbedring af 16,343 Kr. Det er for at afhjælpe de værste Brøst ved Lærernes Lønninger, at dette Forslag er fremkommet. Det hviler for Tiden i et Udvalg, og jeg kan sige, at Forslaget blev modtaget med Velvilje, baade af Børgerrepræsentationen og ogsaa af det nedsatte Udvalg. Men Udvalget har hidtil ikke villet gøre noget ved den Sag, fordi Udvalgets Medlemmer have haft en Følelse af, at det, der var foreslaaet her, i Virkeligheden var utilstrækkeligt. Man vilde derfor se, om det ikke var muligt, at Lovgivningsmagten vilde forandre

sin Stilling over for Kjøbenhavns Kommune paa dette Punkt, hvorved der kunde indføres en virkelig Lønningsforbedring, saa at Kjøbenhavns Kommune kunde komme op paa Højde med de andre Kommuner i Landet. Man har jo mange Steder den Tro, at de bedst lønede Lærere, der findes nogetsteds, skulde være her i Kjøbenhavns Kommune. Det er ikke Tilfældet. Kjøbenhavns Kommune staar i saa Henseende tilbage for Frederiksberg, for Aarhus og Randers, og hvis Kjøbenhavns Kommune skulde med Lærerlønningerne op paa Højde f. Eks. med Frederiksberg, vilde den komme til at give et Tilfud af ca. 60,000 Kr., og saa vilde Frederiksbergs Lærerlønninger alligevel have Statstilfuddet forud for de kjøbenhavnske.

Naar man nu vil spørge: Hvilken Ret har Kjøbenhavns Kommune til at faa Del i det Tilfud, som Staten giver, vil jeg først dertil svare: Vi have den Ret, at vi ere en Del af Landets Befolkning, vi ere ikke et fremmed Folk her i Danmark, vi høre lige saa fuldt med til Nationen som enhver anden Del af den danske Befolkning. Naar Staten giver sine Goder, mener jeg, at den bør give dem lige saa godt til den ene Del af Landets Befolkning som til den anden. Dernæst ere vore Bestatningsforhold af en saadan Bestaaffenhed, at de godt kunde opfordre til at yde dette Tilfud til Kjøbenhavns Kommune. Det er jo ganske vist gjort gældende ogsaa her i dette Ting, saaledes af det ærede Medlem for Næsens (Berntsen) i Fjor, at Kjøbenhavnerne vare saa heldig stillede med Hensyn til Skatter, at vi vare den Del af Befolkningen, som i saa Henseende havde de mindste kommunale Byrder at bære. Denne Paastand er bleven gentagen mange Gange i Løbet af det sidste Aar omkring i Landets Provinsblade, navnlig i den moderate Presse, men derfor er Paastanden lige urigtig. Jeg skal tillade mig at meddele nogle saa Tal, som kunne opløse dette Forhold. Kjøbenhavns Bestatning andrager i alt et Beløb af 8,300,000 Kr., der maa svares af en Befolkning, som udgør 333,000 Indbyggere. Det vil sige 22 Kr. pr. Individ. Jeg skal opløse, at disse 8,300,000 Kr. ere paa-lignede dels paa de faste Ejendomme med lidt over 50 pCt. og dels paa Indtægten her i Kjøbenhavn med altsaa lidt under 50 pCt. Ude i Købstæderne stille Bestatningsforholdene sig saaledes: Vore Købstæder have ca. 390,000 Indbyggere, deres Kommunestatter udgøre 5,414,682 Kr., det vil sige 14 Kr. 13 Øre pr. Individ. Gaa vi ud paa Landet og se, hvorledes Kommunes-